

РЕШЕНИЕ

№ 6915

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **3781** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „Машини и детайли“ ЕООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220522001515-091-001/29.11.2022 година, потвърден с Решение №222/15.02.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-[населено място], в частта на установените задължения на допълнително установените задължения по ЗДДС за отделните данъчни периоди от месец 12.2016 година до месец 12.2017 година, от месец 02.2018 година до месец 12.2018 година, месец 02.2019 година, месец 03.2019 година, от месец 05.2019 година до месец 03.2020 година, от месец 09.2020 година до месец 12.2020 година, месец 03.2021 година, месец 06.2021 година и месец 07.2021 година, ведно със съответните лихви, както и в частта на допълнително установените задължения за Корпоративен данък по ЗКПО за 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година, ведно със съответната лихва за забава и извършеното преобразуване на финансовия резултат за 2016 година, с който са определени задължения в общ размер/ главница и лихви/ ----

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалвания Ревизионен акт, като органите по приходите са развили мотиви само и единствено относно обстоятелството, че доставчиците не са притежавали кадрова обезпеченост и не са намерени част от тях на адресите за кореспонденция, което е в противоречие с правото на ЕС, не са анализирали счетоводната отчетност на жалбоподателя и фактът,

че жалбоподателят е използвал доставките за икономическата си дейност. Сочи се още ,че органите по приходите са допуснали нарушение на административно-производствените правила, като не са анализирали приложените доказателства. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят-„ Машини детайли“ ЕООД- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се представлява от юрисконсулт Е. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 от АПК се представлява от прокурор С., която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 42/16.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП Ц. П. е назначена за държавен служител при ТД на НАП- [населено място] на длъжност Началник сектор, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 42.18/04.01.2010 година на Териториален директор на ТД на НАП- [населено място] П. е преназначена на длъжността Началник сектор при ТД на НАП- В. Т., считано от 01.01.2010 година с И.- В. Т..

Със Заповед № 173.42/16.12.2010 година на Изпълнителен директор на НАП- Г. Т. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- В. Т. с И.- В. , считано от 01.01.2011 година.

Със Заповед № №-196/26.03.2021 година на Директор ТД на НАП- В. Т. П. М. е преназначена на длъжността-Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- В. Тръново, считано от 01.04.2021 година.

Със Заповед № ЗЦУ- ОПР-19.04.2021 година Изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК оправомощил П. Л. П.- Заместник-изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1, и чл.8 от ДОПК.

Със Заповед № П-144/14.05.2021 година на Министър на финансите е прекратено трудовото правоотношение на П. Л. Д. на длъжност- Заместник- изпълнителен директор на НАП считано от 14.05.2021 година.

Със Заповед № ЗЦУ—ОПР-9/21.05.2021 година на Изпълнителен директор на НАП- на основание чл. 12,ал.6 от ДОПК оправомощил Г. Д.- Заместник-изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1, чл.8 от ДОПК.

Със Заповед № ЗЦУ—3287/08.11.2021 година Заместник- изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 година на Изпълнителен директор на НАП определил органи по приходите- от ТД на НАП- В. Т., за които чл.7 и чл.8 от ДОРПК не се прилагат – Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и Г. П. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип и П. Д. М. на длъжност старши инспектор по приходите.

Със Заповед № РД-01-787/08.11.2021 година И. Д. Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 08.11.2021 година да се изпълняват от поименно изброени служители / органи по приходите, за които съгласно Заповед № ЗЦУ-3287/08.11.2021 година на Заместник-изпълнителен директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които и Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- В. Т. и определил техните заместници.

Със Заповед № 1270/15.11.2021 година на Директор ТД на НАП- В. Т. определил органи по приходите към ТД на НАП- В. Т. определил органи по приходи, компетентни по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да издават заповеди за възлагане на ревизии, измежду които и Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- В. Т..

Със Заповед №1331/29.11.2021 година Директор ТД на НАП- В. Т. определил органи по приходите, които да изпълняват функциите на ръководител екип-ръководители на ревизията съгласно чл.113,ал.1,т.2 и чл.119,ал.2 от ДОПК за периода от 01.12.2021 година до 30.11.2023 година за ТД на НАП- В. Т. за И.- В. – Г. П. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите.

Със Заповед № З-ЦУ-466/25.03.2022 година на Заместник- изпълнителен директор на НАП наредил служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-3287/08.11.2021 година, издадена на основание чл.12,ал.6 от ДОПК да осъществяват производствата по ДОПК по отношение на лицата, посочени в приложение към Заповедта, за които компетентната дирекция съгласно чл.8 от ДОПК е ТД на НАП- С. и посочил контролните производства да бъдат възложени от Началниците на сектори, посочени в Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 година и определени от Директор ТД на НАП- [населено място] със Заповед с № РД—01-787/08.11.2021 година, издадена на основание чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК и при извършване на контролните производства органите по приходите могат да осъществят правомощията си включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа, като в приложението е посочено, че по отношение на „ Машини и детайли“ ЕООД, чиято ТД е ТД на НАП- С. да бъде извършена от ревизиращия екип от ТД на НАП- В. Т..

Със ЗВР от 28.03.2022 година Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ при ТД на НАП- В. Т. възложила да бъде извършена ревизия на „ Машини и детайли“ ЕООД [населено място], определил състава на ревизиращия екип- Г. П. Т. на длъжност-Главен инспектор и ръководител на ревизията, и П. Д. М. на длъжност- Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Корпоративен данък за периода от 01.01.2016 година до 31.12.2020 година, ДДС за периода-01.12.2016 година-31.07.2021 година, срока, в който следва да завърши ревизията- три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 01.04.2022 година.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 30.06.2022 година органът, възложил ревизията-Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 01.09.2022 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.07.2022 година.

На 15.09.2022 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия

екип- Г. П. Т. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и П. Д. М. на длъжност- Старши инспектор по приходите съставили РД № Р-22220522001515-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 21.09.2022 година.

На 04.10.2022 година ревизираният данъчен субект депозирал Молба до ревизиращия екип за удължаване срока за представяне на възражение срещу съставения РД с един месец.

С Уведомление от 04.10.2022 година орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип удължил срока за представяне на възражение срещу съставения РД с един месец до 05.11.2022 година.

На 04.11.2022 година дружеството – жалбоподател депозирало възражение срещу съставения РД, в което подробно изразил несъгласието си с предложението за установяване.

На 04.11.2022 година е подадено писмено възражение срещу съставения РД, към което са приложени писмени доказателства от страна на ревизирания данъчен субект и е изразено несъгласие с предложението за установяване.

На 29.11.2022 година Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и Г. П. Т. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания РА № Р-22220522001515-091-001, с който установили задълженията на ревизирания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 02.12.2022 година.

На 16.12.2022 година дружеството-жалбоподател депозирало жалба срещу издадения РА до директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение № 222/15.02.2023 година потвърдил обжалвания Ревизионен акт в частта на установените задължения на допълнително установените задължения по ЗДДС за отделните данъчни периоди от месец 12.2016 година до месец 12.2017 година, от месец 02.2018 година до месец 12.2018 година, месец 02.2019 година, месец 03.2019 година, от месец 05.2019 година до месец 03.2020 година, от месец 09.2020 година до месец 12.2020 година , месец 03.2021 година, месец 06.2021 година и месец 07.2021 година, ведно със съответните лихви, както и в частта на допълнително установените задължения за Корпоративен данък по ЗКПО за 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година, ведно със съответната лихва за забава и извършеното преобразуване на финансовия резултат за 2016 година, и оставил без разглеждане жалбата на дружеството- жалбоподател в останалата оспорена част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди месец 01.2018 година, месец 01.2019 година , месец 04.2019 година , от месец 04.2020 година до месец 08.2020 година, месец 10. 2020 година, месец 11.2020 година, месец 01.2021 година, месец 02.2021 година и месец 05.2021 година, и прекратил производството по жалбата в тази му част.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 16.02.2023 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е отговорила на поставените му въпроси , а разпитан в съдебно заседание , експертът заявява, че поддържа заключението си.

Приложени са всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд

София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Ревизионният акт № Р-22220522001515-091-001/29.11.2022 година в обжалваните части е издаден от компетентни органи- това е Ц. М. П. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП-В. Т.- орган, възложил ревизията и Г. П. Т. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето Ц. М. П. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- В. Т. и е определена за орган, който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична заповед на Директор ТД на НАП- В. Т. от 15.11.2021 година. Лицето Г. П. Т. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията при ТД на НАП- В. Тръново към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- П. Д. М. е заемала длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- П. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, включени в състава на ревизиращия екип с нарочна Заповед от 08.11.2021 година на Заместник-изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК изрично са посочени като лица по отношение на които не се прилагат разпоредбите на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК. Разпоредбата на чл.12,ал.6 от ДОПК изрично сочи, че правилата на [чл. 7, ал. 1](#) и [чл. 8](#) не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по [чл. 8](#). По отношение на ревизиращия екип е налице такова изрично оправомощаване от страна на Заместник- изпълнителен директор на НАП. Наред с това е установено, че Заместник- изпълнителен директор на НАП- Г. Д. изрично е оправомощен от страна на Изпълнителен директор на НАП с нарочна Заповед от 21.05.2021 година да определя органи по приходите, за които правилата на чл.7 и чл.8 от ДОПК не важат. От доказателствата по делото е установено, че лицето Г. П. Т. е определена от Директор ТД на НАП- В. Т. за ръководител екип/ въз основа на проведен конкурентен подбор, посочена е също като ръководител екип в Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП като ръководител екип и лицето П. Д. Маринова също е посочена в Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП като орган, който може да осъществява правомощията си на територията на цялата страна.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година-

органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на записа в информационната система или пък лично на управителя на ревизирания данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начините на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано, че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса-аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 /

22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда

върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

„Друг извод не следва от сезиращата функция на ревизионния доклад и свързаните с момента на издаването му срокове, тъй като уведомяването на органа, възложил ревизията, не е правопораждащ факт за възникването на компетентността за издаването на ревизионния акт. Тя не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което пороците на ревизионния доклад не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. В качеството си на процесуален акт ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА

Ревизионният доклад е подписан от двамата органи по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, а дори и да не е подписан от всички участващи в ревизията органи по приходите, то това не може да обуслови нищожност на издадения ревизионен акт, защото пак в същото Тълкувателно решение е изрично е посочено, че съгласно чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК изискването за подписване на ревизионния доклад от неговите съставители е задължителен реквизит на ревизионния доклад от външна страна, т.е. част от нормативно установените изискванията за форма на ревизионния доклад. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, която предвижда, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, не дерогира систематично предхождащата я норма на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК, включваща сред задължителните реквизити на ревизионния акт наличието на мотиви за издаването му. И двете разпоредби са част от чл. 120 ДОПК, озаглавен „Съдържание на ревизионния акт“, а това сочи, че ревизионният доклад също е част от нормативно изискуемото се съдържание на ревизионния акт. При наличие на порок в законоустановената форма, изразяващ се в липса на мотиви, опорочаването също не е толкова съществено, че да се приравни с пълна липса на форма, а оттам и на волеизявление, поради което отново не мотивира извод за нищожност на издадения ревизионен акт. Горното обосновава заключението, че не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили“

. При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. На следващо място, доказателствената тежест за установяване на положителен факт, какъвто е наличието на реално осъществена доставка и разходите, които са документално обосновани пада само и единствено върху жалбоподателя, защото той от тези положителни факти черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на реално осъществена доставка и липсата на документална е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват.

При издаване на РА са спазени материално- правните разпоредби на ЗДДС и ЗКПО.

От доказателствата по делото е установено, че за данъчен период месец 12.2016 година жалбоподателят е упражнил право на данъчен кредит в размер на 2 104 лева по фактури издадени от „ДЛП-2014“ ЕООД и“ Златен телец 16“ЕООД .

От страна на жалбоподателя в хода на ревизионното производство са представени - фактура № [ЕГН]/ 29.12.2016 година с предмет "Механична обработка на детайли и заготовки" с ДО 3100 лева и ДДС 620 лева, фактура № [ЕГН]/ 29.12.2016 година с предмет "Механична обработка на детайли и заготовки" с ДО 2400 лева и ДДС 480 лева,- аналитичен регистър на счетоводна сметки 45321, 703 и 411 за периода от 01.07.2016 г. до 31.12.2016 година издадени от доставчика„ДЛП-2014“ ЕООД и при извършена справка в ИС на НАП е установено, че доставчикът „ДЛП-2014" ЕООД е включил в Дневниците си за продажби по ЗДДС посочените фактури в съответния период с получател“ МАШИНИ И ДЕТАЙЛИ“ ЕООД, а от Справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 01.12.2016 година до 31.12.2016 година при доставчика не са били назначени лица на трудов договор. Доставчикът не е представил поисканите му доказателства въпреки, че му е връчено Искане за представяне на писмени обяснения и доказателства.

След изготвяне на Ревизионния доклад и след депозиране на писмено възражение срещу съставения РД, жалбоподателят е представил Договор за услуга от 12.02.2016 година ,по силата на който изпълнителят– доставчик поел задължение да извърши услуга труд – студена обработка на детайли по чертеж с машини и инструменти на възложителя „Машини и детайли“ ЕООД, както и Приемо- предавателен протокол от 29.12.2016 година, като на редове от 2 до 6 са описани конкретни детайли и количества, както и касови бонове за извършено разплащане в брой, което влиза в противоречие с дадените от самия управител на ревизираното лице писмени обяснения в хода на ревизионното производство, че ползването на тези услуги не е регламентирано чрез сключването на договори с доставчиците и не са съставяни Приемо- предавателни протоколи, за приемане и предаването на услугите не са съставяни Приемо- предавателни протоколи. С цел изясняване предмета на доставките с второ Искане до жалбоподателя ревизиращия екип е поискал конкретно представяне на доказателства от 07.04.2022 година, но такива от страна на ревизирания данъчен субект не са представени и при извършената проверка на оригинали на счетоводни документи пир ревизирания данъчен субект не са установени налични нито сключени договори с този доставчик, нито пък Приемо- предавателни протоколи.

Настоящият съдебен състав намира, че този Договор за услуга е съставен само и единствено за целите на ревизионното производство/като ако такъв договор съществуваше, то същият в хода на ревизионното производство щеше да бъде представен както от доставчика, така и от жалбоподателя. Въпреки това, наличието на договор е индиция за възникнали договорни отношения между страните, но не и за реално осъществена доставка, още повече, че от самия договор е видно, че доставчикът е поел задължение да извърши услуга- труд студена обработка на детайли, а през месец 12.2016 година същият не е имал назначени лица на трудов договор, липсват доказателства за превъзлагане на услугите от този доставчик на други лица/ в който смисъл е и заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, не е ясно къде, кога и как е извършена услугата по договора и кои лица са я извършили. Доставчикът и жалбоподателят не са представили доказателства за това кои лица са извършили тази студена обработка на детайли,/ няма и представени граждански договори или каквато и да е

информация за лица, които са извършили услугите. Издадените фактури не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанските операции- липсва индивидуализация на услугите/ като по втората фактура е посочено, че термообработката на ролки е по опис, като такъв опис не е представен в хода на ревизионното производство липсва и такъв след съставяне на РД и депозиране на доказателствата, съставени с цел защитната теза на жалбоподателя и съставени само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя. От събраните доказателства е установено, че този доставчик е дерегистриран по ЗДДС от 23.12.2016 година, като фактурите са издадени от регистрирано по ЗДС лице.

Доставчикът "ЗЛАТЕН ТЕЛЕЦ 16" ЕООД за данъчен период месец 12.2016 година е издал на жалбоподателя фактура №[ЕГН]/ 23.12.2016 година с предмет – термообработка на ролки с ДО 2600 лева и ДДС 520 лева, фактура №[ЕГН]/ 29.12.2016 година с предмет на доставката – изработка на детайли по опис с ДО 2420 лева и ДДС 484 лева и за данъчен период месец 02.2017 още една данъчна фактури с данъчна основа 3450 лева и ДДС в размер на 690 лева с предмет обработка на детайли и заготовки-1 брой. Установено е още, че доставчикът е включил процесните фактури в СД за съответния данъчен период, но за периода от 01.12.2016 година до 21.12.2016 година доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор, а за периода от 01.01.2017 година до 28.02.2017 година доставчикът е имал назначени две лица на трудов договор- - монтажник кабели и монтажник електрически елементи, като този доставчик не е представил договори и анекси сключени с „Машини и детайли" ЕООД, документи относно извършено разплащане, приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи фактическото предаване на услугите, не е представена информация и документи относно каква търговска кореспонденция е водена в процеса на извършване на договорените сделки. Жалбоподателят и доставчикът не представиха доказателства за използваните активи за извършване на услугите – наети или собствени, какви точно механични обработки са извършени /брой и вид на обработките и детайлите/, за чия сметка са разходите за материали във връзка с извършването на услугите, къде, как и от кои конкретно лица са предадени материалите и заготовките за обработка на двамата доставчици

Обстоятелството, че жалбоподателят и доставчиците надлежно са осчетоводили в счетоводството си фактурите със съответно взети стопански операции не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото осчетоводяването на доставките представлява изпълнение на законово въздигнато задължение за водене на счетоводство на регистрирани по ЗДДС лица, но не е доказателство за реалност на доставката. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство се представиха доказателства за това на кое място и къде доставчиците са упражнявали дейността си, разполагали ли са с техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща им да осъществят доставките. Според [чл. 12, ал. 1 от ЗДДС](#), облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#), когато е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. Начисляването на данъка се извършва от доставчика, който е регистрирано лице за всяка извършена от него облагаема доставка на стока или услуга според [чл. 86 от ЗДДС](#). Съгласно [чл. 25, ал. 2 от ЗДДС](#), данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена, /респективно е прехвърлена собствеността на стоката-чл.25, ал.1 от ЗДДС.

Представянето на данъчни фактури не може да доведе до извод, че нещо реално е доставено от тези двама доставчици. Това е така, защото фактурата

като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчен събитие. Последното представлява факт от обективната действителност, с настъпването на който правната норма свързва пораждането на определени правни последици. И при новия и при отменения ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от първостепенно значение за да възникне правото на данъчен кредит за получателя по доставката да ползва право на данъчен кредит. Такава е практиката на С.- не се споделя тезата, че само издаването на фактура е достатъчно, за да се признае правото на данъчен кредит. Наред с това, предмет на доставките е услуга. Съгласно [чл. 25, ал.1 от ЗДДС](#) данъчното събитие възниква на датата, на която стоката е предадена на получателя или услугата е извършена. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство жалбоподателят представи доказателства за реалното извършване на доставките, кои лица са извършили доставките, липсват доказателства на коя дата какво е извършено, като нито жалбоподателят, нито доставчикът представиха каквито и да било доказателства съпътстващи доставките, от които може да се установи доставката и какво е предоставено по договора като изпълнение. За да възникне правото на данъчен кредит по смисъла на чл.68 от ЗДДС за получателя по доставката, то следва да са налице всички визирани в тази норма предпоставки, в това число и доставчикът да бъде регистрирано по смисъла на ЗДДС лице. В конкретния случай няма никакви доказателства за реалността на доставките.

Всичко това сочи на законосъобразно отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя от страна на органите по приходите и ревизирианият данъчен субект не можа да обори извода на органа по приходите за липса на реално осъществени доставки по тези фактури, издадени от тези двама доставчици, при което съвсем законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тази процесна фактура. За да възникне правото на данъчен кредит съгласно [чл. 68 и сл. от ЗДДС, то следва да бъдат изпълнени визирани в нормата на члр.68 и 69 от ЗДДС предпоставки](#) и най-вече да е доказано наличието на реално осъществени доставки на стоки и услуги по смисъла на [чл. 6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#). По силата на чл.68,ал.2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. В тази насока юридическият факт, с който законът свързва задължението на доставчика за начисляване на ДДС от друга страна възниква правото на данъчен кредит за получателя по доставката и възникването на данъчно събитие. Последното според легалната дефиниция на [чл.25,ал.1 от ЗДДС](#) представлява доставка на стоки и услуги, извършени от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностно придобиване, както и вносът по чл.16. По силата на чл.6,ал.1 от ЗДДС доставка на стоки по смисъла на този закон е прехвърлянето на собственост или друго вещно право върху стоката. Данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена/ [чл.25,ал.2 от ЗДДС](#). В [чл.25,ал.6 от ЗДДС](#) е посочено, че на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли, като при липса на данъчно събитие за данъчно задълженото лице не възниква нито задължение за начисляване на данъка, нито право на приспадане на данъчен кредит, а при липса на доставка между доставчика и жалбоподателя, то липсва и основание за включване на данъка в СД. От друга страна неправомерното начисляване на данъка по смисъла на [чл.70,ал.5 от ЗДДС](#) е налице, когато не е осъществена доставка на стоки или услуги по смисъла на [чл.6](#) и [чл. 9 от ЗДДС](#), а от там лицето, което го е начислило и посочило в СД няма право на данъчен кредит и го дължи. Законосъобразно е начислена лихва за забава при несвоевременното внасяне на данъка на основание [чл.70,ал.5 от ЗДДС](#) и във връзка с [чл.175 от ДОПК](#) по

процесните фактури. В този смисъл е и тълкуването на чл. чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, дадено в практиката на СЕС. Съгласно т. 33 от Решение на Съда на ЕС по дело C-285/11 правото на приспадане по принцип не може да се откаже, ако се установи, че доставките са реално осъществени и предметът им е използван впоследствие в извършваната от данъчно задълженото лице облагаема дейност. По силата на т. 31 и т. 32 от цитираното Решение преценката за наличие на условията за възникване на правото на данъчен кредит се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Данъчно задълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност.

За данъчен период месец 01.2017 година доставчикът „Зара Изолмас“ ЕООД е издал на жалбоподателя една фактура № 4/30.01.2017 година с данъчна основа 4000 лева и ДДС в размер на 800 лева с предмет Услуга – механична обработка на детайли и заготовки 1 брой. В хода на ревизионното производство доставчикът е представил заверено копие на фактурата, Аналитичен регистър на счетоводна сметки 45321, 703 и 411 за периода от 01.01.2017 година до 31.12.2017 година, като както от страна на доставчика и жалбоподателя не представени договори и анекси сключени с „Машини и детайли“ ЕООД, документи относно извършено разплащане, приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи фактическото предаване на услугите.

Наред с това, фактурата не отговаря на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция- не ясно в какво се изразява фактурираната услуга, какви точно механични обработки са извършени /брой и вид на обработките и детайлите/, за чия сметка са разходите за материали във връзка с извършването на услугите, къде, как и от кои конкретно лица са предадени материалите и заготовките за обработка на детайлите. Обстоятелството, че доставчикът е включил в Дневниците за продажби по ЗДДС фактурата, не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, още повече, че за периода от 01.01.2017 година до 31.05.2017 година доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор. Представеният с Възражението срещу РД от жалбоподателя Договор за услуга от 28.11.2016 година, сключен с този доставчик с предмет – услуга труд- студена обработка на детайли по чертеж с машини и инструменти на възложителя- жалбоподател и Приемо- предавателни протоколи към фактурата, не може да бъде основание за признаване право на данъчен кредит по тази фактури от този доставчик, защото самият управител на жалбоподателя в писмените си обяснения, дадени до ревизиращия екип е посочил, че не са налични нито договори, нито Приемо- предавателни протоколи, а след съставяне на РД е представил именно с цел констатациите в РД, че липсват договори и други доказателства, които са посочени в РД жалбоподателят е представил такъв сключен договор, който освен че е антидатиран е и създаден само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и то да се обори изводът на органа по приходите, че не е налице реално осъществена доставка. Но представянето на договор и приемо- предавателен протокол по никакъв начин не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото договорът е индигия за възникнали договорни отношения между страните, но не и за реално осъществена доставка. Не е ясно как при липсата на назначени лица на трудов договор за периода от 01.01.2017 година до 31.05.2017 година доставчикът е извършил нещо по доставката и най-вече по представения и антидатиран договор, чийто предмет е услуга труд, няма

доказателства за превъзлагане на услугите на други лица, нито доказателства за наети лица по граждански договори, нито пък изобщо лица, които са осъществили услугите по доставката, кога е станало това, къде са извършени доставките и изобщо съпътстваща информация относно доставките.

С оглед на това законосъобразно е отказано право на данъчен кредит по тази фактура и е начислена лихва за забава.

За данъчен период месец 02.2017 година доставчикът „Астра Билдинг 2009“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя една данъчна фактура на 24.02.2017 година с предмет- термообработка на детайли на стойност 4100 лева и ДДС в размер на 820 лева. Като в хода на ревизионното производство доставчикът е представил хронологичен регистър на счетоводни сметки 602/5 "Възнаграждение по граждански договори", 454 "Разчети за данъци върху доходите на физически лица", 421 "Персонал и копия от дневници за покупки и продажби", Обратна ведомост за периода 01.02.2017 година до 28.02.2017 година, Аналитичен регистър от счетоводни сметки-302"Материали", 411"Клиенти", 4532 "Начислен ДДС по продажби", 501"Каса в лева", 602, и 703"Приходи от продажба на услуги". От заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза е видно, че приходите по процесните издадени фактури са намерили счетоводно отражение при доставчика по дебита на сметка 411"Клиенти" и по кредита на счетоводна сметка 703" Приходи от продажби на услуги" / данъчната основа по съответните фактури/, а начисленият и отразеният във фактурите ДДС е намерил счетоводно отражение по кредита на сметка 4532"Начислен ДДС от продажби", отчетено е получено плащане в брой по сметка 501"Каса в лева", издадените фактури са вписани в Дневниците за продажби на доставчика и СД по ЗДДС в периода на издаването им, през процесния период са назначени при доставчика три броя лица, но не са посочени длъжностите, на които са назначени тези лица, кои от тези лица и къде са извършили термообработка на детайли, в самата фактура не е посочено количеството, което е обработено, къде са обработени тези детайли, какви са детайлите, а самата фактура не отговаря на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Фактът, че от заключението на вещото лице се установява, че доставчикът за периода от 01.07.2017 година до 31.07.2017 година е имал назначени 5 броя лица на трудов договор на следните длъжности- монтажник, сложни/комбинирани изделия 1 брой лице; монтажник, електрически- 2 лица; монтажник, кабели 1 лице, организатор дейности 1 лице, не може да доведе до извод, че този доставчик е разполагал с необходимия трудов потенциал, позволяващ му да осъществи доставките, защото в периода на издаване на фактурата/ осъществяване на доставката/ липсват каквито и да било доказателства за наличие на трудов потенциал, позволяващ му до извърши доставките. Не са представени нито сключените граждански договори от страна на доставчика, за да се установи кои лица за какво са наети, нито дали именно тези лица са участвали при извършване на услугата по фактурата.

Фактът, че жалбоподателят надлежно е осчетоводил фактурите със съответно взети стопански операции, не може да бъде основание за признаване право на данъчен кредит по тези фактури, защото счетоводното отразяване на доставката представлява изпълнение на законово въздигнато задължение на регистрирано по ЗДДС лице да води счетоводство. След като не се съдържат доказателства за реално осъществена доставка, законсъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тази фактура и са приложили нормата на чл.70, ал.5 от ЗДДС, а за несвоевременното внасяне на данъка е начислена лихва за забава на основание чл.175 от ЗЛДТДВ.

За данъчен период месец 07.2017 година доставчикът „Алфа 17 БГ“ ЕООД е

издал в полза на жалбоподателя една данъчна фактура от 27.07.2017 година с данъчна основа 5600 лева и ДДС в размер на 1120 лева с предмет обработка на детайли и заготовки-1 брой. Фактът, че доставчикът в хода на ревизионното производство е представил процесната фактура, Аналитичен регистър от счетоводни сметки 302“Материали“, 411“Клиенти“, 4532 “Начислен ДДС по продажби“, 501“Каса в лева“, 602, и 703“Приходи от продажба на услуги“, ведомости за заплати и осигуровки, регистър на сметки 421 и 454 за периода от 01.07.2016 година до 31.12.2016 година и сочещи, че приходите по процесната фактура са намерили счетоводно отражение при доставчика по дебита на сметка 411“Клиенти“ и по кредита на счетоводна сметка 703“ Приходи от продажби на услуги“ / с данъчната основа по фактурата,начисленият и отразеният във фактурата ДДС е намерил счетоводно отражение по кредита на сметка 4532“Начислен ДДС от продажби“,отчетено е получено плащане в брой по сметка 501“Каса в лева“, не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото нито жалбоподателят, нито доставчикът представиха съпътстваща информация относно доставката. Наред с това, вписването на фактурата в Дневника за продажби на доставчика и СД по ЗДДС в периода на издаването и, също не е и не може да бъде одказателство за реалност на доставката, наличието на действащи трудови договори и ведомости за заплати за период от 01.01.2017г. до 28.02.2017 година, сочещи, че в дружеството са били назначени 5 бр. лица на трудов договор на следните длъжности - чистач/ хигиенист 1 бр. лице; оператор, анимационен филм 1 бр.; маркетинг мениджър /директор маркетинг 1 бр. лице; учител методик 2 бр. лица, не може да бъде доказателство, че доставчикът е извършил обработката на детайлите и заготовките, защото в периода на издаване на фактурата липсват доказателства за наличие на трудов потенциал, позволяващ му да осъществи доставките/ предметът на доставката предполага наличие на персонал/, а от доказателствата по делото е установено, че не е налице превъзлагане на услугата по фактурата към други лица от страна на доставчика, няма и доказателства за лица/ не само назначени на граждански договори, но и инцидентно наети за конкретната доставка. Издаването само на данъчна фактура не е и не може да бъде основание за реалност на доставката, при което и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тази фактура, на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС са начислили ДДС по тази фактура със съответната лихва за забава.

За данъчен период месец 06.2017, месец 07.2017 година, месец 08.2017 година, месец 09.2017 година, месец 10.2017 година, месец 11.2017 година и месец 12.2017 година, месец 02.2018 година, месец 03.2018 година, месец 04.2018 година, месец 05.2018 година , месец 06.2018 година, месец 07.2018 година, месец 08.2018 година , месец 09.2018 година и месец 10.2018 доставчикът "ЕС ПИ СТАР" ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 36 данъчни фактури подробно описани в РД, по номер, дата данъчна основа и ДДС, както и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно – счетоводната експертиза, неоспорена от страните. Всички фактури са с предмет обработка на детайли и заготовки един брой, като в хода на ревизионното производство доставчикът е представил: Аналитичен регистър от счетоводни сметки , 411“Клиенти“, 4532 “Начислен ДДС по продажби“, 501“Каса в лева“ и 703“Приходи от продажба на услуги“, сочещи, че приходите по процесните издадени фактури са намерили счетоводно отражение при доставчика по дебита на сметка 411“Клиенти“ и по кредита на счетоводна сметка 703“ Приходи от продажби на услуги“ / данъчната основа по съответните фактури/,начисленият и отразеният във фактурите ДДС е намерил счетоводно отражение по кредита на сметка 4532“Начислен ДДС от продажби“,отчетено е получено плащане в брой по сметка 501“Каса в лева“,а издадените фактури са вписани в Дневниците за продажби на

доставчика и СД по ЗДДС в периода на издаването им, но фактът, че доставчикът е включил в дневниците си за продажби по ЗДДС горещитираните фактури в съответния период с получател "МАШИНИ И ДЕТАЙЛИ" ЕООД, не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, още повече, че предметът на доставката предполага наличие на трудов потенциал, който следва да извърши доставките- обработка на детайли и заготовки, а от Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.01.2017 година до 31.12.2017 година доставчикът не е имал назначени лица на трудов договор, а за периода 01.01.2018 година до 31.12.2018 година – доставчикът е имал назначени лица на трудов договор на дата 12.12.2018 година на длъжност- техник- механик- двигатели с вътрешно горене, няма и доказателства за превъзлагане на услугите на друг подизпълнител, нито доказателства за инцидентно наети и квалифицирани работници, които могат да осъществят доставките. Представеният след издаване на РД Договор за услуга от 15.03.2017 година, сключен между жалбоподателя в качеството на възложител и доставчика в качеството на изпълнител с предмет- услуга труд студена обработка на детайли по чертеж с машини и инструменти на възложителя и представените приемо- предавателни протоколи към договора от страна на жалбоподателя по никакъв начин не може да доведе до реално осъществена доставка, още повече, че този договор е антидатиран и създаден само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя, и влиза в противоречие с дадените обяснения от страна на управителя на жалбоподателя в хода на ревизионното производство, че договори с доставчиците с оглед предмета на доставките не е необходимо да бъде сключен. Няма доказателства, че нещо реално е извършено и предадено като услуга, тъй като не е ясно в какво се изразява фактурираната услуга; какви точно механични обработки са извършени /брой и вид на обработките и детайлите/; за чия сметка са разходите за материали във връзка с извършването на услугите; къде, как и от кои конкретно лица са предадени материалите и заготовките за обработка. Обстоятелството, че управителят на жалбоподателя е посочил, че услугите са предоставени в неговия обект- наето хале, не може да доведе до извод, че доставките са реално осъществени. Наред с това, не е ясно как при липсата на какъвто и да е потенциал както трудов, така и друг доставчикът и извършил доставките, при което и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури и на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС са начислили ДДС и лихва за забава

За данъчен период месец 02.2018 година, месец 03.2018,месец 04.2018, месец 06.2018,месец 07, месец 08,месец 09.2018,месец 10,месец 11.2018 година доставчикът „ Фючър Тех“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 18 данъчни фактури отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза по номер, дата, данъчна основа и ДДС с предмет – швалер заготовки-5 броя, стомана С45- заготовка, полиамид заготовки Ф16, Ф20, материали по вид – лагери -20 броя, опорни пети, стомана С-45, материали фреза, струг, нож, свредло циркуляр и други, лагери безшевни тръби, закаляване на детайли, материали описани по вид, тръби, тапи за тръби, държачи, закаляване на детайли, цифров твърдомер, тръби и рязане полиамид, пила, стругарски нож, фрези, шини стомана, пръти, рязане, стомана, рязане, термообработка, фрези, метчик, стомана, емулсол варел, хидравлично масло. В хода на ревизионното производство този доставчик, въпреки че му е изпратено искане за представяне доказателства и писмени обяснения, но не е представил счетоводна и търговска документация, а двете фактури през месец 11.2018 година- от 28.11.2018 година и от 29.11.2018 година са издадени от доставчика, който вече е бил дерегистриран по

ЗДДС лице независимо от това, че са включени в СД за съответния период, а съгласно справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 01.01.2018г. до 31.12.2018 година доставчикът е имал назначено 1 лице на трудов договор на 01.11.2018 година на длъжност- компютърен техник.

Жалбоподателят не доказва по никакъв начин и тук реално осъществени доставки- липсват доказателства откъде доставчикът е закупил материалите/ и стоките- твърде разнородни, кога и как ги е предал на жалбоподателя, кога е станало това, с какъв транспорт са доставени и къде на жалбоподателя. Наред с това – по част от доставките- закаляването на детайли, рязане не е ясно кой е осъществил тези доставки, при положение, че кадровата обезпеченост на доставчика не предполага извършването на такава специфична дейност, липсват доказателства за наети лица на граждански договори от страна на доставчика и изобщо наети лица, които да притежават съответната квалификация, позволяваща им да извършат тези твърде специфични доставки, които изискват притежаването на съответната квалификация. Осчетоводяването на фактурите от страна на жалбоподателя в счетоводството си със съответно взети стопански операции, включването на фактурите в СД за съответния период не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото счетоводното отразяване на доставката е изпълнение на законово въздигнато задължение на регистрирани по ЗДДС лица да водят счетоводство, но не и за реалност на доставката, при което и тук законосъобразно органите по приходите са отказали признаване право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и са начислили ДДС на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС ведно с лихвата за забава.

За данъчен период месец 02.2019 година доставчикът „Сван Груп“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя две данъчни фактури / отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните по номер, дата, данъчна основа и ДДС с предмет - метчик, фрези, свредло, стомана, профили, рязане. В хода на ревизионното производство този доставчик въпреки изпратеното му искане за представяне на доказателства не е представил счетоводна и търговска документация, не е ясно от къде е закупил въпросните количества стоки, как ги е доставил до жалбоподателя, с какъв транспорт и къде са доставени тези стоки, кой ги е натоварил и разтоварил, и изобщо съпътстваща информацията относно доставките. При липса на каквито и да било доказателства за това откъде доставчикът е притежавал въпросните стоки и материали, откъде ги е закупил и как ги е доставил, в какво се изразява рязането и на какво, къде е извършено рязането няма как да се приеме, че е налице реално осъществена доставка. Фактурите не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция, защото предметът на фактурите не е индивидуализиран по никакъв начин. Фактът, че жалбоподателят е посочил, че услугите са извършвани в неговия нает обект- хале, на посочен адрес, не може да доведе до извод, че този доставчик нещо реално е доставил. Отново счетоводното отразяване на доставките от жалбоподателя със съответно взети стопански операции, не може да доведе до извод, че този доставчик нещо реално е доставил, при което законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик.

За данъчен период месец 10.2018 година, месец 11 и месец 12.2018 година доставчик „Ен Ви ЕН Трейдинг“ ЕООД е издал в полза на жалбоподателя 9 данъчни фактури/ отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице по номер, дата данъчна основа и ДДС – всички с предмет- обработка детайли и заготовки един брой., както и за данъчен период месец 02.2019 година, месец 03.2019 година, месец 05.2019, месец 06.2019 година още 9 данъчни фактури с

предмет- обработка на детайли и заготовки /- един брой. В хода на ревизионното производство, доставчикът не е представил счетоводна и търговска документация, но е включил в Дневниците си за продажби по ЗДДС горецитираните фактури в съответния период с получател "МАШИНИ И ДЕТАЙЛИ" ЕООД. От приложената Справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 01.01.2018 година до 31.12.2018 година, доставчикът е имал назначени 3 лица на трудов договор на длъжност – 2 лица- компютърен техник и 1 лице техник, а за периода от 01.01.2019 година до 31.12.2019 година при доставчика са назначени 3 лица на трудов договор на длъжност –техник, компютърни системи. Фактурите отново не отговарят на изискванията за натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Отново не е ясно кой е извършил доставките, къде са извършени, притежаваният трудов потенциал на доставчика не води до извод, че той е бил с необходимата квалификация, за да извърши доставките, които изискват и специфични познания за обработка на детайлите и заготовките, липсват доказателства как е формирана цената на услугите, кой и какво е възложил, и кой, къде какво е извършил, при което и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и са начислили и лихва за забава за несвоевременното внасяне .

За данъчен период месец 07.2019 година, месец 08.2019 година, м.09.2019, месец 10.2019 година, месец 11.2019 година, месец 12.2019 година доставчикът „АЙ ЕФ Консулт“ ЕООД е издал на жалбоподателя 13 данъчни фактури/ отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза по номер, дата, данъчна основа и ДДС с предмет-обработка на детайли и заготовки-1 брой. В хода на ревизионното производство този доставчик не е представил поисканите му с искането писмени доказателства и писмени обяснения, но е включил фактурите в Дневниците за продажби и в Справката- декларация за съответните данъчни периоди, но само издаването на данъчни фактури и включването им в СД за съответния данъчен период не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото нито доставчикът, нито жалбоподателят е представил доказателства за предмета на доставката, кой ги е извършил, как доставчикът е осъществил доставките, при съобразяване, че в периода от 01.01.2019 година до 31.12.2019 година е имал назначени на трудов договор само две лица на длъжност общ работник, а обработката на детайли и заготовки изискват специфични познания и умения за обработката на детайлите и заготовките, няма доказателства за превъзлагане на услугите от доставчика на други лица. Счетоводното отразяване на доставката от страна на жалбоподателя също не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, защото само счетоводното отразяване на доставката не може да бъде доказателство за реалност на доставката.

Представеният договор за услуга/ който е еднотипен с останалите представени договори / от 10.04.2019 година с предмет услуга труд – студена обработка на детайли по чертеж с машини и инструменти на възложителя - жалбоподател не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, защото в хода на ревизионното производство управителят на жалбоподателя в писмените си обяснения е посочил, че извършването на доставките не предполага наличие на сключени договори, а след това след изготвяне на Ревизионния доклад и при подаване на писменото възражение срещу него е представил този договор, който е антидатиран и създаден само и единствено за защитната теза на жалбоподателя . Ако такъв договор съществуваше, то жалбоподателят би го представил още преди изготвяне на ревизионния доклад. Наред с това приложените Приемо-предавателните протоколи към всяка една от фактурите също са

антидатиран и съставяне с цел защитната теза. Въпреки това договорът и приемо-предавателните протоколи по никакъв начин не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка, защото договорът е индиция за възникнали договорни отношения, но не и за реално осъществена доставка. Липсата на съпътстваща информация за доставката води до извод, че законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури и на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС са начислили ДДС ведно с лихвата за забава.

За данъчен период месец 12.2019 година, месец 01.2020 година, месец 02.2020 година, месец 03.2020 година, месец 09.2020 година, месец 04.2021 година, месец 06.2021 година и месец 07.2021 година доставчикът „ Вивал Си“ ЕООД е издал на жалбоподателя 14 данъчни фактури / отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза по номер, дата, данъчна основа и ДДС с предмет- обработка на детайли и заготовки. В хода на ревизионното производство този доставчик не е представил никаква информация относно доставките, жалбоподателят също не е представил съпътстваща информация за доставките- в какво се изразява обработката на детайлите и заготовките, къде са извършени, кога и от кого, доставчикът притежавал ли е трудов потенциал, за да извърши доставките, самите фактури не отговарят на изискването за натурално и стойностно изражение на стопанската операция- по никакъв начин не е индивидуализирана доставката. Фактът, че жалбоподателят е осчетоводил процесните фактури в счетоводството си и ги е включил в СД за съответния данъчен период по никакъв начин не може да доведе до извод, че е налице реално осъществена доставка. Наред с това, представянето на Договор за услуги от месец 10.2019 година, сключен между доставчика е жалбоподателя отново е само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя и същият е антидатиран и съставен след изготвяне на РД и освен, че е създаден само и единствено за нуждите на жалбоподателя, не може да бъде основание за реалност на доставката. Приемо- предавателните- протоколи също са антидатиран и от тях не може да се установи кой, къде, какво е изработил, кога и по какъв начин. Твърдението на управителя на жалбоподателя, че услугите са се осъществявали в наето от дружеството хале по никакъв начин не е доказано и не е ясно на коя дата кои лица от доставчика са осъществили доставките, те с каква квалификация са. Отново счетоводното отразяване на доставката от страна на жалбоподателя по никакъв начин не води до реалност на доставката, а включването на фактурите в СД за съответния данъчен период също не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка. С оглед на това и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури от този доставчик и са начислили ДДС за съответните данъчни периоди на основание чл.70,ал.5 от ЗДДС и са начислили лихва за забава.

Доставчикът „ Вамо трейд“ ЕООД за данъчен период месец 12.2020 година, месец 03.2021 година, месец 04.2021 година, месец 04.2021 година, месец 06.2021 година и месец 07.2021 година е издал на жалбоподателя 13 данъчни фактури / отново подробно описани в РД и в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза по номер, дата, данъчна основа и ДДС– всички с предмет обработка на детайли и заготовки-1 брой. В хода на ревизионното производство след връчване на искането за представяне на доказателства и писмени обяснения / връчено на декларирания електронен адрес, като доставчикът не е представил поисканите доказателства. След изготвяне на РД/ в който е констатирано, че този доставчик и жалбоподателят не са представили относимата информация относно доставката, в срока за представяне на писмено възражение срещу РД жалбоподателят е представил Договор за услуга от 17.09.2020 година, сключен

между него и доставчикът, който в качеството на изпълнител поел задължение да извърши услуга с труд- студена обработка на детайли по чертеж с машини и инструменти на жалбоподателя и Анекс към договора, в който са определени цени на част от извършените технологични операции и Приемо- предавателни протоколи към всяка една от фактурите за приети обработени изделия. Но този Договор отново е антидатиран и създаден само и единствено с цел защитната теза на жалбоподателя, тъй като ако той наистина съществуваше, то жалбоподателят би го представил още преди да е изготвен ревизионният доклад/ при съобразяване с обстоятелството, че преди да е изготвен РД изрично управителят на жалбоподателя в дадените писмени обяснения пред ревизиращия екип е посочил, че по отношение на доставките не е нужно да има сключен договор с доставчиците, а услугите са извършени от доставчика в халето, което дружеството е наело в [населено място]. Липсват каквито и да било доказателства за това този доставчик с кои лица/ и то притежаващи специфична квалификация както за работа с машини, така и познания относно специфичните доставки. По делото не се съдържат доказателства за това доставчикът да е превъзложил услугите на други лица, които да са притежавали съответния трудов потенциал, за да осъществят доставките. Освен, че е антидатиран и създаден само и единствено за нуждите на ревизионното производство договорът за услуга, сключен с този доставчик предполага именно извършване на услуга – труд, което предполага наличието на трудов потенциал у доставчика, за да извърши доставките, а такъв у доставчика липсва, още повече, че от Справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за данъчни периоди от 01.12.2020 година до 31.12.2020 година в информационната система на НАП е установено, че при доставчика няма назначени лица на трудов договор, няма и доказателства за наети лица на граждански договори или лица, които е използвал доставчикът, за да извърши услугите. Приемо- предавателните протоколи също са съставени за нуждите на ревизионното производство и с цел защитната теза на жалбоподателя, и освен че са антидатирани, то и наличието и тук на договор не е и не може да бъде доказателство за реално осъществена доставка, а надлежното осчетоводяване на доставките от страна на жалбоподателя по никакъв начин не води до извод, че е налице такава, защото счетоводното отразяване на доставката представлява изпълнение на законово въздигнато задължение на регистрирано по ЗДДС лице да води счетоводство, но не и за реалност на доставката. Л. на доказателства за реалност на доставката, както у жалбоподателя, така и у доставчика води до извод, че и тук законосъобразно органите по приходите са отказали право на данъчен кредит по тези фактури и са начислили ДДС по всички фактури, ведно с лихвата за забава.

Правната регламентация на доходното облагане се съдържа в Закона за корпоративното доходно облагане, в чийто член първи е очертан предметът на облагане и това е по т.1 печалбата на местни юридически лица, които се явяват данъчно задължени лица по смисъла на закона. Местни юридически лица съгласно чл. 3. (1) от ЗКПО са местни юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;

От събраните доказателства е установено че, дружеството жалбоподател е местно юридическо лице, което подлежи на облагане за печалбата от източници в страната и данъчно задължено лице по смисъла на ЗКПО. Но счетоводното отразяване на фактурите в счетоводството на жалбоподателя не може да бъде доказателство за това, че тези разходи са доказани като реално извършени, защото документалната обосновааност на стопанските операции е основно изискване, което Законът за счетоводството поставя като определящо за вярното отразяване на фактите и събитията. Съгласно чл.26,ат.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели

разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В чл.10 от ЗКПО е посочено, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В чл. 6,ал.1 от Закона за счетоводството е посочено, че счетоводният документ е хартиен или технически носител на счетоводна информация, класифициран като първичен, вторичен и регистър,като първичният документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. Реквизитите на първичния счетоводен документ са визирани в чл.7 от Закона за счетоводството и съгласно тази разпоредба,първичният счетоводен документ, адресиран до други предприятия или физически лица, съдържа най-малко следната информация. наименование и номер, съдържащ само арабски цифри, дата на издаване,наименование, адрес и номер за идентификация по [чл. 84](#) от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на издателя и получателя, предмет и стойностно изражение на стопанската операция. . Фактурата като първичен счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция. За целите на данъчното облагане при преценката за съдържащите се във фактурата реквизити, винаги трябва да се изхожда от обстоятелството има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по [ЗДДС](#) данъчни субекти и съответно - начислен данък.Това означава, че реквизитите на фактурата не следва да се възприемат изолирано. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, удостоверяващ облагаемо данъчно събитие и начислен данък. Като частен документ, който се издава от доставчика, той се подписва от него. В това се изразява материалната и доказателствена сила.

За 2016 година, жалбоподателят е подал Годишна данъчна декларация за на 18.03.2017 година, със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 2210,73 лева и формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лева, Деклариран корпоративен данък - 0,00 лева,общо приходи - 245302,63 лева, в т.ч. нетни приходи в размер на 245302,31 лева,общо разходи - 243091,90 лева, счетоводен финансов резултат /печалба/ - 2210,73 лева, общо увеличения на финансовия резултат – 10650,63 лева в т.ч.: по чл.54, ал.2 от ЗКПО - 10650,63 лева,общо намаления на финансовия резултат – 12861,36 лева, в т.ч.: по чл.54, ал.1 от ЗКПО - 3225,81 лв. по чл.70, ал. 1 от ЗКПО -9635,55 лева, - приспадане на данъчна загуба от източник в страната Данъчна финансов резултат - 0,00 лева. При извършения анализ и съпоставка на отчетените приходи по ГДД в размер на 245302,63 лева и данъчната основа на продажбите от Дневниците за продажби в размер на 244802,31 лева е установена разлика от 500,32 лева, която е формирана от Приходи от "Клиенти по аванси", отразени по дебита на сметка 412 - 500 лева, Приходи от лихви, отразени по сметка 721 "Приходи от лихви" - 0,32 лева. Осчетоводени са и декларирани разходи за външни услуги в общ размер на 140 468,62 лева, в т.ч. за получени услуги, извършени от доставчици „ДЛП 2014“ ЕООД и“ЗЛАТЕН ТЕЛЕЦ 16“ ЕООД общо в размер на 10 520,00 лева, като сметка 602 е приключена последователно със сметки 614 "Разходи за дейността", 703 "Приходи от праджяба на услуги" и 123 "Печалби и загуби от текущата година", като тези разходи са участвали при формирането на счетоводния финансов резултат за отчетната 2016 година, като доставките на са реално извършени/ при казаното – по- горе/ и фактурите не отразяват реални стопански операции, при което законосъобразно органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на чл. 26, т.2 от ЗКПО, съгласно която, не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, които не са документално обосновани по смисъла на същия закон. и водят

до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл.16 от ЗКПО. Издадените първични счетоводни документи /фактури/ сами по себе си не доказват наличие на извършена сделка, респективно основание за отчетени от ревизираното лице разходи . Въз основа на изложеното в т.3 и на основание чл. 26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.16, ал.1 от ЗКПО и чл.10, ал.1 от ЗКПО, ревизията преобразува в увеличение счетоводният финансов резултат със сума в размер на 10 520,00 лева - разходи, които не са документално обосновани и водят до отклонение от данъчно облагане./ и са извършили увеличение на финансовия резултат с тази сума на разходите, които не са документално обосновани.

За 2017 година, жалбоподателят е подал е ГДД със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 2300,97 лева и формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. , Деклариран корпоративен данък - 0,00 лева,общо приходи - 269193,02 лева, в т.ч. нетни приходи в размер на 269193,02 лева,общо разходи - 266892,05 лв. Счетоводен финансов резултат /печалба/ - 2300,97 лева Общо увеличения на финансовия резултат – 6038,74 лв., в т.ч.: по чл. 54, ал.2 от ЗКПО - 3524,18 лв. по чл. 26, т. 6 от ЗКПО - 2514,56 лева, като жалбоподателят е осчетоводил и декларирал разходи за външни услуги в общ размер на 150941,23 лева, в т.ч. за получени услуги, извършени от доставчиците-„З. И. ЕООД“, А. Б. 2009 ЕООД,“ ЗЛАТЕН ТЕЛЕЦ 16 ЕООД“ "ЕС ПИ СТАР" ЕООД ,“АЛФА 17 БГ“ ЕООД, като фактурите са отчетени разходи за външни услуги по с/ка 602 в общ размер на 11 2750 лева, а Сметка 602 е приключена последователно със сметки 614 "Разходи за дейността", 701 Приходи от продажба на продукцията" и 703 "Приходи от услуги" и 123 "Печалби и загуби от текущата година". По този начин осчетоводените разходи от 112750 лева са участвали при формирането на счетоводният финансов резултат за отчетната 2017 година в посока намаление, като фактурите не отразяват реално извършени услуги/ липса на реално осъществени доставки,при което законосъобразно органите по приходите са преобразували на основание чл. 26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл.16, ал.1 от ЗКПО и чл.10, ал.1 от ЗКПО в посока увеличение счетоводния финансов резултат със сума в размер на 11 2750 лева. - разходи, които не са документално обосновани и водят до отклонение от данъчно облагане и са установили Корпоративен данък за внасяне в размер на 9275,53 лева и лихва в размер на 4390,77 лева.

За 2018 година жалбоподателят е подал ГДД на 19.03.2019 година със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 5567,73 лева и формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лева, Деклариран корпоративен данък - 0,00 лева,общо приходи - 252874,70 лева, в т.ч. нетни приходи в размер на 251548,49 лева,общо разходи - 247306,97 лева и счетоводен финансов резултат /печалба/ - 5567,73 лева Общо увеличения на финансовия резултат – 4260,78 лв., в т.ч.: по чл. 54, ал.2 от ЗКПО - 4244,52 лв. по чл. 26, т. 6 от ЗКПО - 16,26 лева,общо намаления на финансовия резултат – 9828,51 лв., в т.ч.: по чл.54, ал.1 от ЗКПО - 5269,56 лв. по чл.70, ал. 1 от ЗКПО - 4558,95 лв. - приспадане на данъчна загуба от източник в страната .

Жалбоподателят е осчетоводил и декларирал разходи за външни услуги в общ размер на 105285,39 лева, в т.ч. за получени стоки и услуги от доставчици "ЕС ПИ СТАР" ЕООД ,“ФЮЧЪР ТЕХ“ ЕООД,“ Ен Ви Ен Трейдинг „ЕООД по с/ка 601 "Разходи за материали". Сметки 601 и 602 са приключени последователно със сметки 614 "Разходи за дейността", 703 "Приходи от услуги" и 123 "Печалби и загуби от текущата година". По този начин осчетоводените разходи от 10520 лева са участвали при формирането на счетоводният финансов резултат в посока намаление и предвид това ,че фактурите не отразяват вярно стопански операции,а отчетените разходи освен в хипотезата на чл.26, т.2 от ЗКПО е налице и отклонение от данъчно

облагане по смисъла на чл. 16 от ЗКПО и законсъобразно органите по приходите не са признали за данъчни цели счетоводните разходи, които не са документално обосновани по смисъла на същия закон и са увеличили финансовия резултат с тези разходи, определили са Корпоративен данък за внасяне в размер на 10984,43 лева и лихва в размер на 4085,92 лева.

За 2019 година жалбоподателят е подал ГДД със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 3766,27 лева и формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лева, деклариран Корпоративен данък - 0,00 лева и деклариран общо разходи - 226362,05 лева, счетоводен финансов резултат /печалба/ - 3766,27 лева, общо увеличения на финансовия резултат - 4641,79 лева, като жалбоподателят е осчетоводил и деклариран разходи за външни услуги в общ размер на 120 613,41 лева, в т.ч. за получени услуги, извършени от доставчици- "ЕН ВИ ЕН ТРЕЙДИНГ" ЕООД, "ВИВАЛ СИ" ЕООД, "АЙ ЕФ КОНСУЛТ" ЕООД и "СВАН ГРУП" ЕООД и по които ревизираното лице е отчетло разходи за външни услуги, но фактурите не отразяват реални стопански операции. Издадените първични счетоводни документи /фактури/ сами по себе си не доказват наличие на извършена сделка, респективно основание за отчетени от ревизираното лице разходи. Съгласно чл. 16, ал.1 от ЗКПО - когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчното облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки. Съгласно чл. 10, ал.1 от ЗКПО - счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗС, отразяващ вярно стопанската операция. От установените при ревизията факти и обстоятелства, се налага извода, че фактурите не отразяват реални стопански операции, респективно не е доказана верността на тяхното съдържание и законосъобразно органите по приходите са извършили увеличение на финансовия резултата и не са признали за данъчни цели счетоводните разходи, които не са документално обосновани по смисъла на същия закон, като са определили КД за внасяне в размер на 8679,19 лева и лихва в размер на 2126,57 лева.

За 2020 година, жалбоподателят е подал ГДД със счетоводен финансов резултат печалба в размер на 5166,31 лева и формиран данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лева, деклариран корпоративен данък - 0,00 лева, Общо приходи - 232284,97 лв., в т.ч. нетни приходи в размер на 217863,72 лева, Общо разходи - 227118,66 лева Счетоводен финансов резултат /печалба/ - 5166,31 лева, в т.ч.: 601 Разходи за материали 69787,14 602 Разходи за външни услуги- 80 613,53 лева, 603- Разходи за амортизации 4940,82 604 Разходи за заплати 52434,73 605 Разходи за осигуровки 10436,73 609 Други разходи 8023,21 621 Разходи за лихви 244,59 629 Други финансови разходи 637,91 Всичко разход: 227118,66, а осчетоводените и деклариран разходи за външни услуги са в общ размер на 44 950 лева., в т.ч. за получени услуги, извършени от доставчици "ВИВАЛ СИ" ЕООД, "ВАМО Т. ЕООД, като Сметка 602 е приключена последователно със сметки 614 "Разходи за дейността", 703 "Приходи от услуги" и 123 "Печалби и загуби от текущата година". По този начин осчетоводените разходи от 44 950 лева са участвали при формирането на счетоводния финансов резултат за отчетната 2020 година в посока намаление, но предвид това, че фактурите не отразяват реално осъществени доставки и разходите за тях не са документално обосновани, законосъобразно органите по приходите не са ги признали за данъчни цели, извършили са увеличение на финансовия резултат и са определили КД в размер на 5051,62 и лихва за забава в размер на 725,53 лева.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваният РА е законосъобразен, което предполага отхвърляне на предявената срещу, него

жалба

С оглед изхода на спора, в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.8, вр, с чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения - при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. - 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лева. Интересът по РА е в размер на 157 331,47 лева/ потвърдената част от РА/ 10943,26 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Машини и детайли“ ЕООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220522001515-091-001/29.11.2022 година, потвърден с Решение №222/15.02.2023 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП- [населено място], в частта на установените задължения на допълнително установените задължения по ЗДДС за отделните данъчни периоди от месец 12.2016 година до месец 12.2017 година, от месец 02.2018 година до месец 12.2018 година, месец 02.2019 година, месец 03.2019 година, от месец 05.2019 година до месец 03.2020 година, от месец 09.2020 година до месец 12.2020 година , месец 03.2021 година, месец 06.2021 година и месец 07.2021 година, ведно със съответните лихви, както и в частта на допълнително установените задължения за Корпоративен данък по ЗКПО за 2017 година, 2018 година, 2019 година и 2020 година, ведно със съответната лихва за забава и извършеното преобразуване на финансовия резултат за 2016 година, с който са определени задължения в общ размер/ главница и лихви/ -157 331,47 лева.

ОСЪЖДА „ МАШИНИ И ДЕТАЙЛИ“ЕООД ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 10 943,26 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал.6 ДОПК, вр. с чл.211, ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

